

COMUNICAT

L'Associació Catalana per a la Defensa dels Drets Humans (ACDDH) ve actuant des de l'octubre del 2013 com acusació popular en el cas obert per la mort d'en Juan Andrés Benítez. L'ACDDH va prendre aquesta decisió per la gravetat dels fets, protagonitzats per funcionaris públics, que comportaven una greu vulneració dels drets fonamentals a la vida, a la integritat física i a la dignitat de la persona. En nombroses ocasions anteriors l'Associació ha exercit l'acció popular en altres casos de vulneració de drets fonamentals i aquest n'és un de singular i rellevant.

L'ACDDH ha participat activament en aquest procediment, tot aportant arguments i facilitant l'arribada de proves cabdals com ara les imatges dels fets enregistrades en vídeo. Aquesta tasca, que ha permès arribar fins al judici oral, no hagués estat possible sense les persones i col·lectius propers a la víctima i al barri del Raval. L'Associació ha hagut de superar l'obstacle de l'aliança de totes les altres parts processals entestades, sense èxit, en l'expulsió de l'acusació popular. Aquest intent ha constituït un atac frontal contra l'acció popular, que juntament amb el Tribunal del Jurat, són les úniques vies de participació ciutadana en l'administració de justícia. Aquesta figura, contemplada en les successives constitucions espanyoles des de la del 1812, ha estat una eina clau per a la defensa dels drets humans per part d'aquelles persones i entitats que hi estan compromeses.

L'ACDDH, després d'analitzar detingudament tots els elements en joc i sospesar la diversitat d'arguments i criteris a tenir en compte, amb especial atenció als concrets factors de risc i d'incertesa en la previsible evolució del judici, ha pres la determinació d'avenir-se als termes de la sentència que s'ha dictat en el dia d'avui per conformitat, ja que, si bé els mateixos no donen resposta a la totalitat de les demandes d'aquesta entitat, l'esperit essencial de les pretensions de l'Associació ha estat atès de manera raonable.

En aquesta sentència la totalitat dels mossos d'esquadra acusats han acceptat els fets imputats, sis d'ells són condemnats com homicides i autors d'un delictes contra la integritat moral, i els altres dos agents ho són com encobridors. La condemna de dos anys de presó, que inicialment no comporta l'ingrés a presó, ha tingut en compte la modalitat imprudent de l'homicidi, l'agreujant d'actuar com funcionaris públics i l'atenuant molt qualificada de reparació del dany, pel pagament d'una indemnització a la família de la víctima. A més s'imposa als sis agents la pena de llibertat vigilada, que es concreta en la prohibició, durant 5 anys, d'acostar-se a 1.000 metres del carrer Aurora, 16 bis, de Barcelona, que és el lloc concret dels fets jutjats, és a dir, el "desterrament" del barri del Raval, i en la prohibició d'exercir funcions policials de carrer durant el mateix temps, per evitar que tinguin ocasió de cometre fets delictius similars.

Aquesta condemna suposa una assumpció de responsabilitats que assegura la no impunitat dels fets i genera un precedent important en clau de prevenció general tot expressant el retret de la societat envers uns funcionaris públics que han resultat indignes de tal condició per unes conductes intolerables en un estat democràtic i de dret. El missatge ha de ser clar: la vulneració de drets humans en les actuacions policials, mereix el més alt rebuig social i judicial, i continuarà essent denunciat per la col·lectivitat.

Barcelona, 9 de maig de 2016